

פרק שני בבא מציעא

- "תא שמע" – בא ולומד את התשובה מהמקרה של רב אסי.
 - רב אסי אמר: "מצא חבית יין בעיר שרובה כנענים..."
 - רב אסי אמר שהאיש יוכל להשאיר אצלו את הדבר, אבל הוא לא יכול לקבל הנאה מהיין.
 - רש"י - "מותרת משום מציאה" האיש לא חייב להכריז את הדבר.
- רש"י – "ואסורה בהנאה" אסור להוציא מהדבר הנאה בגלל זה יכול להיות שהכנעני לקח את היין בשביל הדת שלו

- "בא ישראל ונתן בה סימן מותרת בשתיה למוצאה"
- רש"י – "בא ישראל ונתן בה סימן" האיש יכול לשתות את היין בגלל אין ספק על היין כי הישראלי נתן סימן אז היין שייך לישראלי, אבל בגלל רוב האנשים הם כנענים האיש הזה וויתר על תיקווה והאיש השני יכול לשמור על זה ולשתות את זה
- "כמאן" - הגמרא שואלת, לפי מי אמר רב אסי את ההכרזה שלו
 - והגמרא עונה: "כר"ש ש בן אלעזר" כשאמר "ברוב כנענים אבל ברוב ישראל לא"

- ה גמרא דוחה את מה שרב אסי אמר: "לעולם אימא" - אנחנו יכולים להגיד שר"ש בן אלעזר אמר שכאשר רוב האנשים יהודים כן יכולים לשמור את הדבר.
- אז רב אסי יגיד שהוא מסכים אם אחד מן המקרים (כאשר זה רובה כנענים) אבל הוא לא מסכים עם השני (כאשר זה רובה יהודים)
- תוספות שואל (ד"ה סבר) למה לא אומרים שרב אסי הולך כמו הרבנים?
 - ותוספות עונה: בגלל אם אומרים את זה אנחנו יכולים לחשוב שהרבנים לא חולקים כאשר רוב האנשים הם כנענים.

- ועוד כאשר אומרים שרב אסי לא מסכים עם ר"ש בן אלעזר כאשר הוא אומר במקום שרוב האנשים יהודים כן יכולים לשמור את הדבר, אנחנו יכולים ללמוד פה שההלכה הולך לפי ר"ש בן אלעזר כאשר רוב האנשים הם כנענים בגלל רב אסי מסכים.
- בסוף ההכרזה של רב אסי לא עוזרים לנו לראות את המעמד של ר"ש בן אלעזר בשביל רובה יהודים. אז הגמרא דוחה את זה.

- הגמרא שואלת שאלה. "וכי מאחר דאסירא בהנאה, מותרת משום מציאה למאי הלכתא?" אם היין שהאיש מצא זה אסורה בהנאה אז למה ההלכה אומרת שהוא יכול לשמר את זה, למה הוא רוצה לשמר את זה?
- רב אשי עונה: "אמר רב אשי לקנקנה" האיש יכול לזרוק את היין ולמכור את החבית בשביל כסף.

- הגמרא מביא עוד מקרה שיכול לתת תשובה לשאלה שלנו.
- היה איש שמצא 4 זוזים בתוך סדין שנפלו בתוך הנהר בירן, האיש לא ידע מה לעשות עם הזוזים אז הוא הלך לרב יהודה ושאל אותו מה לעשות עם הכסף. רב יהודה אמר לו ללכת ולהגיד לכולם שמצא 4 זוזים בתוך נהר בירן.
- הגמרא שואלת שאלה. "והא זוטו של ים הוא?" כאשר ה4 זוזים נפל בתוך הנהר זה כמו שהם היו בתוך זוטו של ים, ולמדנו בתחילת הסוגיא שכאשר יש זוטו של ים, זה ייאוש, ויכולים לשמר את דבר של ייאוש.

- והגמרא עונה אל השאלה: "שאני נהר בירן כיון דמתקיל לא מיאש" היא נהר מיוחדת
- רש"י דמתקיל: יש הרבה דברים בתוך נהר בירן כמו אבנים ודברים שיכולים לעצור דברים אחרים שנופלים בתוך הנהר, אז בעל של הדברים חושב שהוא יכול למצוא את זה בתוך הנהר אז זה לא ייאוש.